

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/45/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3818010704
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3818010704.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Hargaša a sudcov JUDr. Dušana Krč-Šeberu a JUDr. Mariána Dunčka v trestnej veci proti obžalovanej W. A., nar. X.XX.XXXX v A., trvale bytom V. W., t. č. bytom W., A. H. X. X/X, trestne stíhanej pre prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1 Tr. zák., na verejnom zasadnutí dňa 2. septembra 2020 prejednal odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Prievidza proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 12. februára 2020, sp. zn. 1T/139/2018 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie prokurátora zamietá, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 12. februára 2020, sp. zn. 1T/139/2018 bolo rozhodnuté tak, že obžalovaná W. A. podľa § 285 písm. c) Trestného poriadku sa oslobodzuje spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry v Prievidzi, sp. zn. 1Pv 522/17/3307-23 zo dňa 06. novembra 2018, pre skutok, obžalobou právne posúdený ako prečin sprenevery podľa § 213 ods.1 Trestného zákona číslo 300/2005 Z. z. v znení zákona číslo 1/2014 Z. z., ktorého sa mala dopustiť tak, že ako zamestnankyňa spoločnosti ASCOMP s.r.o. si v čase približne od 13.30 hodiny dňa 31. mája 2017 do približne 10.00 hodiny dňa 01. júna 2017 z prevádzky - Herňa Bar MORRISON v Prievidzi na ulici I. A. číslo XX bez súhlasu oprávnenej osoby prisvojila finančnú hotovosť vo výške 500 eur z tržby, ktorá jej bola zverená, čím spoločnosti ASCOMP, s. r. o., so sídlom Sliach, ČSA číslo 21, IČO: 36051454 spôsobila škodu vo výške 500 eur.

Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože proti nemu podal v zákonnej lehote písomne prokurátor odvolanie. Prokurátor odvolanie dodatočne písomne odôvodnil nasledovne:

„Dňa 07.11.2018 bola na Okresný súd Prievidza prokurátorom tunajšej prokuratúry podaná na obvinenú W. A. obžaloba č.k. 1 Pv 522/17/3307 - 23 pre prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1 Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom v predmetnej obžalobe.

Samosudca Okresného súdu Prievidza v predmetnej trestnej veci najskôr dňa 29.11.2018 vydal trestný rozkaz č.k. 1 T 139/18 - 120, ktorým obvinenú W. A. uznal vinnou zo spáchania prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1 Trestného zákona a po aplikácii § 213 ods. 1 Trestného zákona, 38 ods. 3 Trestného zákona s poukazom k § 36 písm. j) Trestného zákona ju odsúdil na trest odňatia slobody vo výmere 2 mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 12 mesiacov.

Samosudca Okresného súdu Prievidza na hlavnom pojednávaní konanom dňa 04.03.2019 uznal obžalovanú W. A. vinnou zo spáchania prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1 Trestného zákona a po aplikácii § 213 ods. 1 Trestného zákona, 38 ods. 3 Trestného zákona s poukazom k § 36 písm. j) Trestného zákona ju odsúdil na trest odňatia slobody vo výmere 2 mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 12 mesiacov.

Uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 3 To 48/19 - 139 zo dňa 17.09.2019 bol postupom v zmysle § 321 ods. 1 písm. b), písm. c) Trestného poriadku zrušený rozsudok Okresného súdu Prievidza v celom rozsahu a podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku bolo rozhodnuté o vrátení veci súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Okresný súd Prievidza dňa 12.02.2020 rozsudkom č.k. 1 T 139/18 - 167 podľa § 285 písm. c) Trestného poriadku obžalovanú W. A. oslobodil spod obžaloby pre prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1 Trestného zákona z dôvodu, že nebolo dokázané, že obžalovaná skutok spáchala.

Som toho názoru, že zo strany súdu na základe vykonaného dokazovania nedošlo k správne mu zisteniu skutkového stavu prejednávanej veci, čím nevyhnutne došlo aj nesprávne mu vyhodnoteniu konania obžalovanej po právnej stránke a k pochybeniu pri vyslovení záveru, že obžalovaná W. A. skutok, pre ktorý sa trestné stíhanie vedie nespáchala, v dôsledku čoho došlo k jej oslobodeniu spod obžaloby prokurátora.

Mám za to, že na hlavnom pojednávaní bolo na základe vykonaných dôkazov zistené, že obžalovaná W. A. ako zamestnankyňa spoločnosti ASCOMP s. r. o. si v čase približne od 13.30 hodiny dňa 31.05.2017 do približne 10.00 hodiny dňa 01.06.2017 z prevádzky - Herňa Bar MORRISON v W. na L. I. A. č. XX bez súhlasu oprávnenej osoby prisvojila finančnú hotovosť vo výške 500 Eur z tržby, ktorá jej bola zverená, čím spoločnosti ASCOMP, s. r. o., IČO 36051454 so sídlom B., H. č. XX spôsobila škodu vo výške 500 Eur. Bolo spoľahlivo a bezpečne preukázané, že menovaná obžalovaná týmto svojím konaním naplnila materiálny a súčasne i všetky formálne znaky skutkovej podstaty majetkového trestného činu, a to prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1 Trestného zákona teda, že si prisvojila cudziu vec, ktorá jej bola zverená a spôsobila tak na majetku škodu malú. Protiprávne konanie obžalovanej W. A. vyjadrené v žalovanom skutku malo byť z uvedeného dôvodu právne vyhodnotenú ako citovaný trestný čin a jeho páchatelke bolo namieste uložiť za spáchanú trestnú činnosť primeraný trest.

Zo spáchania v konaní objasňovaného skutku je obžalovaná W. A. usvedčovaná, okrem časti svojej vlastnej výpovede, najmä svedeckými výpoveďami splnomocnenca poškodeného W. H. a svedkyne M. B., a to v spojení s ďalšou dôkaznou produkciou vo forme listinných dôkazov. Z jej vyhodnotenia vyplýva, že v rozhodnom čase spáchania trestnej činnosti v Herni Bar MORRISON v Prievidzi, kde pracovala, a to v časovom období medzi realizáciou revízie stavu finančných prostriedkov dňa 31.05.2017, ktorú uskutočnila spoločne so svojou kolegyňou M. B. do dňa 01.06.2017, kedy došlo k ďalšej kontrole stavu finančných prostriedkov v prevádzke, kedy bol zistený ďalší schodok na finančnej hotovosti vo výške 500 Eur, pričom v tom čase to bola práve ona, kto bol prítomný v priestore prevádzky, kam mala prístup, a teda i k finančnej hotovosti v nej sa nachádzajúcej vrátane tej, umiestnenej v hracích automatoch. V rozhodnom čase len obžalovaná pracovala v herni, keď z nej po vykonaní kontroly dňa 31.05.2017 v nočných hodinách sama odchádzala a následne, len pár hodín na to dňa 01.06.2017 dopoludnia pred vykonaním poslednej kontroly prevádzku herne otvárala a ako prvá do nej vošla, pričom M. B., ktorá poslednú revíziu spoločne s ňou vykonávala, do herne prišla až po jej otvorení. Uskutočneným dokazovaním bolo teda preukázané, že menovaná obžalovaná si prisvojila cudziu vec, t.j. finančné prostriedky vo výške 500 Eur patriace jej zamestnávateľovi obchodnej spoločnosti ASCOMP s.r.o. IČO 36051454 so sídlom Sliač, H. č. XX, ktoré jej ako svojej zamestnankyni zverila a spôsobila tak na cudzom majetku škodu v uvedenej výške. I v prípade, ak by mal odvolací súd za to, že vyhodnotením v konaní vykonaných dôkazov by nedošlo k naplneniu všetkých znakov objektívnej stránky trestného činu sprenevery podľa § 213 Trestného zákona, do úvahy prichádza jeho posúdenie ako trestného činu krádeže podľa § 212 Trestného zákona, a teda trestná zodpovednosť obžalovanej W. A. za neoprávnené prisvojenie si cudzej veci jej zmocnením.

Vzhľadom k vyššie uvedeným dôvodom navrhujem, aby Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací v zmysle § 321 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu Prievidza, č. k. 1T/139/18-167 zo dňa 12.02.2020 a podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku vec vrátil Okresnému súdu Prievidza, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.“

K odvolaniu prokurátora sa písomne vyjadrila obžalovaná prostredníctvom obhajcu. V úvode písomného vyjadrenia obhajoba poukázala na výrokovú časť napadnutého rozsudku. Ďalej uviedla nasledovné:

„S podaným odvolaním sa nestotožňujem a považujem ho za nedôvodné. Nestotožňujem sa s odôvodnením podaného odvolania, v ktorom prokurátor OP Prievidza uvádza, že súd prvej inštancie nesprávne zistil skutkový stav prejednávanej veci, čím následne aj nesprávne vyhodnotil moje konanie. Prokurátor tvrdí, že po tom, ako som dňa 31. 05. 2017 so svedkyňou B. skontrolovala finančné prostriedky, ktoré sme následne odložili, len ja som bola prítomná v prevádzke, ktorú som dňa 01. 06. 2017 aj sama otvárala a prvá do nej vošla. Prokurátor však neuviedol, že dňa 31. 05. 2017 po odchode p. B. bola prevádzka otvorená až do záverečnej pre verejnosť, čo potvrdil aj svedok H.. Absolútne vylučujem úvahu prokurátora, že ak by som svojim konaním nenaplnila skutkovú podstatu prečinu sprenevery, že je na mieste moje konanie posúdiť ako prečin krádeže podľa § 212 Trestného zákona.

Obdobne, ako som sa vyjadrila aj v konaní na súde prvého stupňa, jednoznačne odmietam, žeby som sa dopustila akejkolvek trestnej činnosti, resp. skutku, ktorý mi obžaloba kladie za vinu.

Ja som v danom čase bola u poškodeného v pracovnom pomere. Hmotnú zodpovednosť za zverené finančné prostriedky som nemala. Za prevádzku mala hmotnú zodpovednosť svedkyňa M. B.. Je pravdou, že dňa 31. 05. 2017 sme spoločne s pani B. prepočítali tržbu a zistili sme schodok vo výške cca 1.350.- Eur. Následne sme mali dňa 01.06.2017 urobiť tzv. stopkasu za celý mesiac máj.

Považujem za nelogické, aby som si prisvojila akékoľvek finančné prostriedky v čase, keď som mala vedomosť o tom, že len ja so zamestnancov budem v prevádzke a že len ja budem zodpovedať, za ďalší prípadný schodok. Do pozornosti odvolacieho súdu dávam najmä tú skutočnosť, že v konaní po vrátení vecí súdu prvej inštancie bolo opakovanou výpoveďou svedkyne B. preukázané, že dňa 01. 06. 2017 suma 500.- Eur chýbala s finančných prostriedkov v automatoch, teda nie z tých finančných prostriedkov, ktoré sme spoločne dňa 31. 05. 2017 prerátali a odložili do trezora. Tieto odložené finančné prostriedky sedeli. Nie je pravdou tvrdenie, že len ja som mala prístup k týmto všetkým finančným prostriedkom (vrátane finančných prostriedkov v automatoch), pretože dňa 31.05.2017 po tom, ako sme prerátali s p. B. peniaze som mala následne prevádzku až do záverečnej otvorenú.

Práve ja som, dňa 01.06.2017, po tom ako sme zistili, že má chýbať ďalších 500.Eur volala zamestnávateľovi, ktorému som zároveň uviedla, že pokiaľ nepríde, tak že odmietam prevádzku otvoriť. Túto skutočnosť potvrdila aj p. B. a aj zástupca poškodeného svedok W. H.. Okrem toho som mala vedomosť o tom, že celá prevádzka je monitorovaná kamerovým systémom, ktorý mal v danom čase zamestnávateľ k dispozícii. Záznam z kamerového systému sa však stratil.

Z výpovede svedka H. na hlavnom pojednávaní po vrátení vecí súdu prvej inštancie ďalej vyplynulo, že v prípade, ak by som počas prevádzky urobila vstup do ktoréhokolvek z automatov, tak by to systém zistil. Nič také však elektronický systém neavizoval.

Okrem týchto skutočností som toho názoru, že skutok pre ktorý bola podaná obžaloba nemal byť riešený v trestnom konaní, ale poškodený mal na ochranu svojich záujmov využiť dostupné prostriedky, ktoré mu právo dáva a to prostriedky pracovného a občianskeho práva. V tejto súvislosti si opakovane dovoľujem poukázať na zásadu ULTIMA RATIO, podľa ktorej prostriedky trestného práva majú byť použité až vtedy, ak prostriedky iného odvetvia práva neumožňujú poškodenej osobe právnu ochranu. Podľa aktuálnej súdnej praxe sa táto zásada má aplikovať najmä pri majetkových prečinoch, pri ktorých je potrebné posudzovať skutok aj z pohľadu jeho závažnosti. Mám za to, že na tento prípad je možné aplikovať ustanovenie § 10 ods. 2 Trestného zákona a pri posudzovaní trestnej zodpovednosti posúdiť aj mieru stupňa nebezpečnosti činu pre spoločnosť.

Súd prvej inštancie v súlade so zrušujúcim uznesením odvolacieho súdu spisová značka 3To/48/2019-139 zo dňa 17.09.2019 doplnil dokazovanie a vyhodnotením týchto dôkazov dospel k správny skutkovým zisteniam, že bez rozumných pochybností nebolo preukázané, že mi boli finančné prostriedky zverené a že so s nimi naložila v rozpore s účelom ich zverenia. Nebolo preukázané ani to, žeby sa tieto finančné prostriedky dostali do mojej dispozície, vzhľadom na to že sa jednalo o finančné prostriedky, ktoré mali chýbať práve v automatoch.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Navrhujem, aby odvolací súd po preskúmaní zákonnosti napadnutého rozsudku odvolanie podané prokurátorom OP Prievidza podľa § 319 Trestného poriadku zamietol.“

Na verejnom zasadnutí, konanom o podanom odvolaní, nadriadený prokurátor krajskej prokuratúry sa stotožnil s odvolaním, ako aj jeho písomnými dôvodmi a navrhol mu vyhovieť. Obhajca obžalovanej navrhol odvolanie prokurátora podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd v Trenčíne, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania prokurátora podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na podklade podaného odvolania prokurátora podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výrokovej časti napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť odvolací súd okrem vytýkaných chýb zamerail aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Na základe vykonania svojej prieskumnej povinnosti v uvedených zákonných medziach odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o správnosť postupu konania, ktorý predchádzal vydaniu odvolaním prokurátora napadnutého výroku oslobodzujúceho rozsudku okresného súdu, z obsahu odvolania a jeho dôvodov vyplýva, že v podanom odvolaní nie sú vytýkané chyby takéhoto procesného charakteru, pričom odvolací súd nezistil v postupe okresného súdu ani existenciu takýchto procesných chýb, v odvolaní nevytýkaných, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 317 ods. 1 Tr. por.

Pokiaľ ide o správnosť samotnej, odvolaním prokurátora napadnutej výrokovej časti rozsudku okresného súdu, z odvolania prokurátora a z vyššie citovaného obsahu jeho písomných dôvodov vyplýva, že prokurátor v dôvodoch odvolania proti napadnutému rozsudku okresného súdu namietal správnosť postupu okresného súdu pri hodnotení vykonaných dôkazov, na základe ktorého hodnotenia dôkazov okresný súd dospel k záveru o nepreukázaní spáchania skutku obžalovanou. Podľa názoru odvolacieho súdu prokurátor teda namietal nesprávnu aplikáciu § 2 ods. 12 Tr. por. okresným súdom pri hodnotení vykonaných dôkazov v zmysle § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por., pričom podľa názoru prokurátora pri správnom hodnotení dôkazov mal okresný súd dospieť k záveru, že skutok spáchala práve obžalovaná.

V súvislosti s odvolaním prokurátora namietanou správnosťou hodnotenia vykonaných dôkazov zo strany okresného súdu odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že hodnotenie vykonaných dôkazov v trestnom konaní upravuje ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por. Podľa tohto ustanovenia orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. Zákon pritom neustanovuje nijaké pravidlá pokiaľ ide o mieru dôkazov potrebných na preukázanie určitej skutočnosti, ani váhu jednotlivých dôkazov. Voľné hodnotenie dôkazov je dôsledkom zložitej duševnej činnosti a vytvára sa logickým úsudkom. Orgány činné v trestnom konaní a súd musia vo svojom rozhodnutí zdôvodniť svoje vnútorné presvedčenie. Vnútorné presvedčenie je odôvodnené objektívnymi skutočnosťami a je ich logickým dôsledkom. Možno preto teda preskúmať, či postup pri vytváraní vnútorného presvedčenia bol správny a či vnútorné presvedčenie je dôvodné. Ak teda súd prvého stupňa postupuje pri hodnotení dôkazov dôsledne podľa § 2 ods. 12 Tr. por., to znamená, že ich hodnotí podľa vnútorného presvedčenia, ktoré je založené na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, ako aj v ich súhrne a urobí logicky odôvodnené úplné skutkové závery, nemôže odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. zrušiť napadnutý rozsudok ani preto, že by bolo možné na základe hodnotenia vykonaných dôkazov v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. dospieť aj k iným do úvahy prichádzajúcim skutkovým výsledkom. V takom prípade by totiž nebolo možné napadnutému rozsudku súdu prvého stupňa vytknúť žiadnu vadu v zmysle ustanovenia § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. V tejto súvislosti odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť aj to, že ani v prípade, ak by skutkový stav veci nebol podľa názoru odvolacieho súdu správne zistený, pretože súd prvého stupňa by nehodnotil správne dôkazy vykonané vo veci samej, teda v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por., môže odvolací súd upozorniť súd prvého stupňa len na to, v ktorých smeroch sa má konanie doplniť, alebo čím sa treba znovu zaoberať, nesmie však udeľovať záväzné pokyny o spôsobe hodnotenia dôkazov.

Podľa odôvodnenia napadnutého rozsudku, na obsah ktorého týmto odvolací súd poukazuje v zmysle jednoty rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa, okresný súd na základe vykonaného dokazovania

dospel ku skutkovému záveru, podľa ktorého vykonané dôkazy v zmysle § 285 písm. c) Tr. por. bez akýchkoľvek pochybností nepreukázali, že obžalovaná spáchala skutok, pre ktorý na ňu bola podaná obžaloba. V súvislosti s tvrdením prokurátora v dôvodoch odvolania, podľa ktorého tvrdenia okresný súd mal v napadnutom rozsudku vysloviť záver, „... že obžalovaná W. A. skutok, pre ktorý sa trestné stíhanie vedie, nespáchala ...“, nemá podľa zistení odvolacieho súdu žiadnu oporu v odôvodnení napadnutého rozsudku, nakoľko okresný súd vyslovil len to, že na základe výsledkov vykonaného dokazovania pri aplikácii zásady „in dubio pro reo“ a pri neexistencii žiadneho priameho dôkazu, ako aj pri absencii ucelenej reťaze nepriamych dôkazov nemal preukázané, že by sa práve obžalovaná dopustila skutku uvedeného v obžalobe.

Na základe preskúmania veci, odvolací súd dospel k záveru, že skutkové zistenia okresného súdu majú úplnú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania a nevykazujú vady, ktoré by mali základ v nesprávnej aplikácii ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por., ako aj v nesprávnej aplikácii jednej zo základných zásad trestného konania, a to zásady „v pochybnostiach v prospech obvineného“. Z vyššie citovaného obsahu odôvodnenia odvolania odvolací súd konštatuje, že prokurátor v dôvodoch odvolania ani nenamieta, že by skutkové závery okresného súdu nemali oporu v tom, čo vyplynulo z vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní, resp. že by bol postup okresného súdu rozporný s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. v zmysle vyššie uvedeného teoretického rámca, ale sa len domáha vyvedenia iných záverov, iného hodnotenia dôkazov s tým, aby odvolací súd nariadil okresnému súdu, čo má vyvodiť z vykonaných dôkazov (ustáliť skutkové závery o spáchaní skutku práve a jedine obžalovanou). Takejto požiadavke však odvolací súd v zmysle vyššie uvedených úvah o oprávnení odvolacieho súdu preskúmať správnosť postupu súdu prvého stupňa pri hodnotení dôkazov nemôže v žiadnom prípade vyhovieť, keďže odvolací súd nemá právomoc udeľovať súdu prvého stupňa záväzné pokyny o spôsobe hodnotenia dôkazov (nemá právo prikazovať, o ktoré konkrétne dôkazy má oprieť skutkový stav veci a aké konkrétne závery má z vykonaných dôkazov vyvodiť). Odvolací súd môže upozorniť súd prvého stupňa len na to, v ktorých smeroch sa má konanie doplniť, alebo čím sa treba znovu zaoberať.

S poukazom na obsah odôvodnenia napadnutého rozsudku a na základe preskúmania obsahu spisového materiálu odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd sa v odôvodnení napadnutého rozsudku riadne vypořiadal so všetkými okolnosťami, významnými pre rozhodnutie a dal riadne odpovede, prečo nedospel k záverom, vyvedenia ktorých sa domáhal prokurátor v dôvodoch svojho odvolania. Odvolací súd musí tiež konštatovať, že argumentácia okresného súdu, o ktorú oprel svoj záver o nepreukázaní skutku, pre ktorý je obžalovaný je trestne stíhaný, má úplnú oporu v obsahu vykonaného dokazovania.

Ako vyplýva z odôvodnenia napadnutého rozsudku, okresný súd na základe svojho postupu pri hodnotení dôkazov dospel k záveru, že na hlavnom pojednávaní vykonané dôkazy nie sú podľa jeho názoru dostatočné na to, aby mohol na týchto dôkazoch založiť svoje neochvejné a nespochybniteľné presvedčenie o vine obžalovanej zo spáchania skutku, pre ktorý bola na ňu podaná obžaloba. Okresný súd podľa názoru odvolacieho súdu v odôvodnení napadnutého rozsudku podrobne, logicky a opierajúc sa o argumenty, ktoré majú úplnú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania, vysvetlil, prečo ho výsledky vykonaného dokazovania nepresvedčili bez akýchkoľvek pochybností o preukázaní spáchania skutku obžalovanou. Preto odvolací súd z uvedených dôvodov nezistil skutočnosti, ktoré by mohli viesť k odôvodnenému záveru o porušení ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por. okresným súdom pri hodnotení dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní, teda odvolací súd nezistil vady napadnutého rozsudku v zmysle § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. Vzhľadom na tieto závery odvolací súd sa nestotožnil ani s názorom prokurátora, podľa ktorého by bol daný dôvod na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por. (viď formulácia petitu v závere písomných dôvodov odvolania prokurátora).

Nad rámec vyššie uvedeného odvolací súd považuje za potrebné dodať, že obžalobou navrhnuté a vykonané dôkazy nedávajú jasné indície o tom, kde konkrétne sa malo nachádzať 500,- eur, ktoré mali dňa 1.6.2017 chýbať. Vykonané dôkazy obsahujú indície, ktoré naznačujú, že tieto peniaze mali chýbať v automatoch, pričom už neobsahujú informácie, v ktorom konkrétnom automate alebo automatoch mala táto suma chýbať, v akej konkrétnej výške a akým mechanizmom mohlo dôjsť k manku v konkrétnom hracom automate. Keďže z vykonaného dokazovania vyplývajú indície aj o tom, že hracie automaty mali mať elektronickú kontrolu, odvolací súd konštatuje, že obžaloba sa ani nesnažila dokázať, či bolo v žalovanej dobe vstupované do zariadenia hracích automatov, v akom konkrétnom čase a akým konkrétnym spôsobom. Aj z týchto dôvodov odvolací súd považoval za správny záver okresného

súdu, podľa ktorého obžaloba v prejednávanom prípade neuniesla dôkazné bremeno ohľadne svojho obžalobného tvrdenia, že žalovaný skutok mala spáchať práve a jedine obžalovaná.

Na podklade odvolania prokurátora odvolací súd skúmal aj správnosť napadnutej výrokovej časti rozsudku okresného súdu z hľadiska existencie prípadných ďalších väd, v odvolaní prokurátora nevytýkaných, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por.

Z tohto hľadiska odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že podľa § 371 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať, ak

- a) vo veci rozhodol nepríslušný súd,
- b) súd rozhodol v nezákonnom zložení,
- c) zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu,
- d) hlavné pojednávanie alebo verejné zasadnutie bolo vykonané v neprítomnosti obvineného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- e) vo veci konal alebo rozhodol orgán činný v trestnom konaní, sudca alebo prísediaci, ktorý mal byť vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania,
- f) trestné stíhanie bolo vykonané bez súhlasu poškodeného, hoci jeho súhlas sa podľa zákona vyžaduje,
- g) rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom,
- h) bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa,
- i) rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť,
- j) bolo uložené ochranné opatrenie, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- k) proti obvinenému sa viedlo trestné stíhanie, hoci bolo neprípustné,
- l) odvolací súd zamietol odvolanie podľa § 316 ods. 1, hoci na to neboli splnené zákonné dôvody, alebo zobral na vedomie späťvzatie odvolania obhajcom alebo osobou uvedenou v § 308 ods. 2 napriek tomu, že obvinený nedal výslovný súhlas na späťvzatie odvolania,
- m) pred podaním obžaloby generálny prokurátor zrušil právoplatné rozhodnutie prokurátora po lehote uvedenej v § 364 ods. 3,
- n) bol obvinenému uložený trest odňatia slobody na doživotie a súd rozhodol, že podmiennečné prepustenie z výkonu tohto trestu nie je prípustné.

Na základe preskúmania napadnutého rozsudku okresného súdu z uvedených dôvodov odvolací súd v prejednávanom prípade nezistil existenciu väd napadnutého rozsudku, uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 Tr. por.

Podľa § 319 Tr.por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné. Keďže s poukazom na vyššie uvedené odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomu uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.